67ste JAARGANG No. 7760 MAANDAG 9 JANUARI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

zeer oude genever en likeuren AGENT WITCOM tel. 1991

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Chinese nationalisten versterken in grote haast Formosa

De invasie van het nationalistisch bolwerk tegen Maart verwacht

De Grieksə kabinetscrisis leidt tot algemene verkiezingen

FORMOSA WORDT VERSTERKT

Hongkong. — Naar verluidt, werken de nationalisten op Formosa koortsachtig aan de verdediging van het eiland tegen een gevreesde communistische invasie. Een gedeeltelijke verduistering werd ingesteld terwijl de marine en de luchtmacht dagelijks de straat tussen Formosa en het vasteland verkennen. Het Chinese nationale persbureau, dat het Britse besluit van de erkenning geen invloed mag hebben op het scheepvaartverkeer en de handelsbetrekkingen tussen de Britse Kroonkolonie en Formosa. Volgens te Hongkong van Chinese zijde ontvangen berichten hebben Mitchell-bommenwerpers van de Chinese nationalistische luchtmacht j.l. Zaterdag aanvallen uitgevoerd op het vliegveld van Kanton, naar aanleiding van de berichten van de inlichtingendienst, dat een aantal communistische toestellen zich op het vliegveld bevonden. Er werden evenwel geen communistische vliegtuigen waargenomen. Volgens het hoofdkwartier van de Chinese nationalistische marine op Formosa is een basis gevormd op de Landrone-eilanden vóór de monding van de Parelrivier ter hoogte van de Zuidchinese kust om de blokkade van het scheepvaartverkeer tussen Hongkong en Kanton beter te kunnen uitvoeren. De nationalistische autoriteiten hebben alle buitenlandse schepen gewaarschuwd, dat zij alle schepen, die zullen trachten de blokkade te verbreken, zullen beschieten en opbrengen, aldus het persbericht.

DE INVASIE OP FORMOSA

Hongkong. — Welingelichte kringen verklaren, dat in Maart de invasie door de communisten van het nationalistische Formosa begonnen zal worden, daar thans de weergesteldheid in de 160 km. brede Straat ongeschikt is voor de overtocht van een groe armada van kleine vaartuigen. Inmiddels zijn de nationalisten koortsachtig bezig het eiland te versterken. Gisteren werd de erkenning door Engeland in de bladen te Kanton nog niet gepubliceerd, hoewel zij algemeen bekend is.

DE REPUBLIEK INDIA

New Delhi. — Op 26 Januari zal de republiek India worden uitgeroepen. Op 24 Januari zal de grondwetgevende vergadering de president kiezen. Algemeen wordt verwacht, dat dr. Rajengra Prasad, voorzitter van de Constituerende vergadering en enige candidaat, bij algemene stemmen tot staatshoofd van de nieuwe republiek gekozen zal worden.

Recht tot het Hart

Beleefdheid is welwillendheid in kleinigheden.

COMMUNISTISCH CHINA EN DE V.N.

Londen. — Het communistische Chinese persbureau deelt mede, dat de communistische regering door middel van telegrammen van de minister van buitenlandse zaken Tsjou En Lai aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de leden van de Veiligheidsraad de uitzetting uit de Veiligheidsraad geëist heeft van de „afgevaardigden van de kliek van de Kwo Min Tang." Het telegram is ook aan de voorzitter van de Algemene Vergadering, Romulo, gericht.

ZWEEDSE KONING ONGESTELD

Stockholm. — Naar aanleiding van een complicatie in de ziekte van de 91-jarige Zweedse koning Gustaaf is een communiqué uitgegeven. De hulp van een specialist is ingeroepen. De koning heeft verhoging en een ontstoken keel bij chronische bronchitis. Gezien de omstandigheden is de toestand wel. De lijfarts Casserman heeft zijn intrek in de koninklijke woning genomen. Hij zeide, dat de temperatuur iets gedaald was. Het hart is goed.

COMMUNISTISCHE VERGADERING IN WEST-DUITSLAND

Essen. — Max Reimann, de West-Duitse communisten-leider, heeft op een zeer grote massa-vergadering alhier de beschuldiging herhaald, waarvoor hij het vorige jaar tot drie maanden gevangenisstraf werd veroordeeld door een Brits gerechtshof. „Ik zeide, dat Adenauer en de zijnen Quislings waren. Ik werd hiervoor indertijd veroordeeld.

Ik herhaal de beschuldiging. Het is aan u, uit te maken, of zij waar is." De menigte riep: „Het is waar; wij hebben het altijd geweten."

Reimann: „Adenauer tracht West-Duitsland tot een Amerikaanse kolonie te maken en is bereid Duitsers onder Amerikaanse officieren te laten dienen. In het Ruhr-gebied is opzettelijk werkloosheid veroorzaakt door de weigering van toestemming tot levering van spoorrails aan communistisch China. Vele fabrieken hebben thans verkorte werktijden wegens gebrek aan orders. De Westelijke mogendheden pogen de industrie van het Ruhr-gebied te herstellen om te gebruiken als basis bij een aanval op de Sovjet-Unie." Een man in de zaal riep: „Wat denkt u van de behandeling van de Duitse krijgsgevangenen in de Sovjet-Unie?"

Een man op het podium riep: „Wij dulden geen critiek op de Sovjet-Unie." De menigte: „Gooi hem er uit." De man, die het eerste geroepen had, werd hardhandig door een groep uit de zaal verwijderd.

WERELDBURGER NO. 1 NAAR WEST DUITSLAND

Herne. — Wereldburger No. 1, Garry Davis, heeft van de Hoge Commissie toestemming gekregen om West-Duitsland in te trekken, zo delen collega's mede, die reeds geruime tijd bij Petersberg, het hoofdkwartier van de Hoge Commissie, kamperen. Davis heeft een tijd geleden verklaard te willen medehelpen bij de opbouw van West-Duitsland, dat hij had helpen verwoesten als lid van de Amerikaanse luchtmacht. Davis kampeerde een tijdlang op de grens van Duitsland en Frankrijk, doch werd ziek.

SCHUMAN NAAR WEST DUITSLAND

Bonn. — Op 24 Januari zal Schumann, de Franse minister van buitenlandse zaken, een officieel bezoek aan West-Duitsland brengen om de nieuwe organisatie van de Franse bezettingstroepen te inspecteren. Hij zal ook Adenauer bezoeken en president Heuss en andere Westduitse ministers. Hij zal ook een kort bezoek aan Berlijn brengen.

DE FRANSE ARBEIDERS

Boekarest. — Een Franse communistische afgevaardigde schrijft in een artikel in het Kominform-orgaan o.m., dat nimmer Franse arbeiders tegen de Sovjet-Unie zullen strijden. De afgevaardigde Fajon zegt, dat „een door de imperialisten ontketende oorlog tegen de Sovjet-Unie de ondergang zou betekenen van het kapitalisme in Frankrijk en in andere landen."

NIEUWE VERKIEZINGEN IN GRIEKENLAND

Athene. — Volgens een regeringsbesluit heeft koning Paul het Griekse parlement ontbonden en voor 19 Februari algemene verkiezingen uitgeschreven. De nieuwe Kamer van Afgevaardigden komt op 20 April bijeen. De regering-Theotokis, die door de koning beëdigd is, bestuurt het land totdat een nieuwe regering gevormd is. Ontbinding van het parlement betekent, dat de nieuwe kieswet, waarbij het stelsel van evenredige vertegenwoordiging wordt ingevoerd, niet goedgekeurd is, en de grondwet van 1911 voorlopig van kracht blijft.

ITALIAANS KABINET ZAL ONTSLAG NEMEN

Rome. — In politieke kringen te Rome wordt voorspeld, dat de Gasperi een einde zal maken aan de latente politieke crisis door op het einde van de maand het ontslag van de regering aan de president van de republiek aan te bieden. Men denkt, dat de regering haar ontslag zal nemen na goedkeuring door het parlement van het trustschapsaccoord met de Verenigde Naties over Somali-land. Het accoord zal in de loop van de komende weken te Geneve opgemaakt worden door een Italiaanse afgevaardigde en door de Trustschapsraad van de Verenigde Naties.

CRIPPS HIELD EEN PREDICATIE

Londen. — Sir Stafford Cripps, de Engelse minister van financiën, heeft Zondag in de St. Paul te Londen gesproken. Hij is waarschijnlijk de eerste niet-geestelijke, die in een gewone dienst in deze kathedraal heeft gesproken, zoals John Collins, de kanselier van de St. Paul, heeft verklaard. Cripps had tot onderwerp van zijn preek gekozen „Het persoonlijk geloof en christelijk handelen." Daar nu opnieuw een zorgelijk, naoorlogs jaar voor ons ligt, moeten wij het laatste spoor van apathie en zelfgenoegzame onverschilligheid uit onze geesten bannen", aldus Cripps. Indien de verantwoordelijkheden en de kansen, waarvoor de huidige gevaarlijke situatie ons stelt, voortdurend veronachtzaamd worden „zoals de wereld tot nu toe gedaan heeft, zullen wij deze kansen missen en zonder hoop op uitkomst blijven." „Ongecontroleerd materialisme, dat gelijke tred houdt met het opkomen van macht, moet in zelfvernietiging te grond gaan. Zolang macht het voornaamste doel is van de wedijverende mensengroepen, zijn de spanningen der ongecontroleerde macht te groot om eindeloos voort te kunnen bestaan zonder een tragische ontknoping".

BELGIE EN HET ATOOMONDERZOEK.

Brussel. — 60 millioen francs zijn in de begroting van het Belgische ministerie van onderwijs bestemd om het atoom-onderzoek te bevorderen. Het bedrag zal worden verdeeld over drie jaren met 20 millioen per jaar en is bestemd voor het inter-universitaire instituut voor atoom-onderzoek. De resultaten zullen worden uitgewisseld met die, welke in de nabuurlanden zijn behaald. Er werd de nadruk op gelegd, dat het onderzoek uitsluitend een vredelievend doel heeft.

BEPALINGEN VAN DE BELGISCHE PRIMAAT.

Brussel — De primaat van België, kardinaal Van Roey, heeft het gebruik van motorrijtuigen door de katholieke geestelijkheid verboden, terwijl het gebruik van op grammofoonplaten vastgelegd luiden van kerkklokken evenmin is toegestaan. De Belgische priesters moeten zich van het Latijn blijven bedienen, wanneer zij de sacramenten toedienen, aangezien de Heilige Stoel, voor zover het België betreft, aan de priesters geen vergunning heeft verleend de beide landstalen voor dit doel te gebruiken.

NIEUW GEZICHTSPUNT.

Een droomfabriek in Hollywood heeft aangekondigd, dat zij het volgend jaar een film in technicolor gaat maken over Samson en Dalila. In de reclame voor de film noemt zij de verhouding tussen held en heldin „de eerste grote liefdesaffaire in de geschiedenis der mensheid". De „New York Herald Tribune", die het bericht brengt, vindt deze reclame bepaald beledigend voor Adam en Eva.

DE MACHINIST NIESTE.

Palmerston — In een eenzame streek ten Noorden van de Grote Meren stopte tot grote verwondering van de passagiers plotseling de trein. Toen de passagiers uit de wagen sprongen en naar de locomotief toeliepen, verklaarde de machinist, dat hij bij het niezen zijn bovengebit verloren had. De trein reed terug naar de plaats, waar de machinist geniest had en waar het kunstgebit inderdaad bleek te liggen. Nadat de machinist het gebit weer in zijn mond had gezet, kon de trein doorrijden.

Amerikaanse lucht- en vlootaanval op Puerto Rico

Grote leger-, marine- en luchtwapeneenheden in totaal 80.000 man zullen in de loop van dit jaar op grote schaal realistische oorlogsmanoeuvres op Puerto Rikyne bodem houden aldus de mededeling van het Amerikaanse Departement van Defensie.... „het grootste aantal mannen dat ooit aan een gezamenlijke oefening in vredestijd in dit werelddeel deelgenomen heeft".... beschreef de Minister van Defensie Louis A. Johnson haar. Er zal een land-, zee- en luchtaanval op Vieques eiland worden gedaan die in midden Maart eindigt.

Vieques is van een eilandje met een lengte van 21 en een breedte van één mijl.. Het ligt 13 mijl uit de Oostkust van Puerto Rico en is staatkundig een onderdeel van dat eiland.

Toen de Spaanse Kroon de souvereiniteit over Puerto Rico volgens het verdrag van Parijs in 1899 aan de Verenigde Staten overdroeg, werd deze ook over de nabijgelegen eilandjes Culebra, Mona en Vieques overdragen. De marine begon ongeveer 15 jaar geleden belangstelling in Vieques te tonen. Met een burgerbevolking van ongeveer tien duizend — samengedrukt in het erg heuvelachtige middengedeel te van het eilandje — graast hun vee op het land van de marine wanneer het niet onder vuur staat. Doch zij vechten hard voor hun bestaan. Het meest waardevolle landbouwland op Vieques ligt in het Westen van het eiland in de nabijheid van een verlaten ammunitiedepot, dat gedurende de oorlog gebouwd werd.

Puerto Rico's bestuurder van het eiland heeft de Marine verzocht wat land aan de bevolking te geven. Kortgeleden werd medegedeeld, dat een onderzoek begonnen was op last van het waarnemend Hoofd van de Marinewerkplaatsen en dokken, teneinde de mogelijkheid te onderzoeken enige delen van het landbezit van de Marine, dat in het Westelijk deel van het eiland ligt, terug te geven. Betreffende de oefeningen, heeft het Departement van Defensie de manoeuvres „Operation Portrex" genoemd. Admiraal Blandy, commandant van de Bikini atoombomproeven, zal het commando voeren. Luitenant-Generaal Hodge, commandant van het 5e legercorps zal een invasie van Vieques leiden. Gen.-Majoor W.H. Morris, commandant van het Caraibisch gebied, zal een verdediging opwerpen. Luitenant Generaal L. P. Hunt, Marine Commandant van de Atlantische Vloot zal, als scheidsrechter fungeren.

Brion en Piar

(Van een medewerker)

In een schijnbaar oneindige reeks verschijnen de levensbeschrijvingen van Simon Bolivar. Het houdt nooit op en het zal ook nooit ophouden, daar immers is het leven van de Libertador te interessant, te bewogen voor. Zijn brieven grijpen over de tijd heen en zijn in een weldadige rhetoriek, soms wonderlijk schoon.

Er kunnen levensbeschrijvingen komen, als die van Emil Ludwig, waarbij de Libertador „in zijn hemd gezet wordt", doch de bewondering blijft voor deze vreemde man, die wist wat hij ging doen, die wist, dat na de bevrijding er een ellende-tijd van ruzie en revoluties zou uitbreken, doch die het toch deed. Te vlug en te onvoorbereid kwam de autonomie en de ellende zien wij nog. (Panamá had drie presidenten in vijf dagen). Té weinig heeft hij zich gerealiseerd, wat hij ging vernietigen. De vrijheid, het zelf doen, was de muziek, die alles overstemde.

Intussen verscheen er wederom een nieuwe levensbeschrijving. Een Duitser Gerhard Masur heeft de oorlogstijd besteed, om ver van de „Heimat" tot niets doen gedoemd, een leven te schrijven over Simon Bolivar. Hij deed het met de deugd, die de Duitsers dan toch zeker hebben, de „Grundlichkeit". Het leven werd als een dagboek, wij volgen Bolivar tot op de dag, soms tot op het uur, ja tot op de minuut. Het boek kon heten „Het dagboek van het leven van Simon Bolivar".

Dit is de kracht, doch ook de zwakte van dit boek, het staat te weinig stil, om de algemene beschouwing te geven. Het reconstrueert het leven, doch geeft niet altijd het doorzicht. De zwakheid van de auteur blijkt ook bij het hoofdstuk, waar hij in grote trekken het Spaanse Rijk wil tekenen, dat Bolivar vernietigde. Naïef is ook de inlegkunde om Bolivar in Carthagena onder de indruk te laten komen door de grootte van het gebouw van de Inquisitie. Bolivar zag dit natuurlijk ook als een instituut ter behoud van de algemene goede zeden, dat zeer nuttig werk verrichtte. Wat ons frappeert in dit leven is weer de importante rol, die Brion en Piar in het leven van Bolivar en in de bevrijding van Zuid-Amerika hebben gespeeld.

Het is zelfs zo, dat wij op een gegeven moment de mogelijkheid zien, dat niet Bolivar, maar die jongens van Curaçao, Brion en Piar, dit werk tot stand zouden hebben gebracht.

Masur heeft geen bepaalde these daarover geponeerd, hij schrijft zonder een bepaalde strekking, maar uit zijn, zoals we dat noemden, dagverhaal, komt de conclusie vanzelf naar voren.

Hoe zien wij dan in dit Bolivar-leven: Brion en Piar?

Bolivar kende Curaçao; hij was er gekomen na de mislukking van de eerste republiek onder Miranda, toen de Spanjaarden zo dom waren, om „de buit" te laten schieten. Hij liep de haven binnen en toen zijn papieren niet in orde bleken, kreeg Bolivar het aan de stok met de douane, die al zijn spullen in beslag nam. Neen, de herinnering aan die visite was niet mooi. Wij weten niet, of hij in die tijd contact opnam met mensen als Brion en Piar.

Brion ontmoette hij in ieder geval later in Jamaica.

Brion wordt ons in dit boek voorgesteld als een van de voornaamste medewerkers van Bolivar naast de figuur van de Engelse koopman Sutherland. Brion was een koopman in goeden doen, die zijn vermogen voor de zaak van Bolivar over had. Hij wordt voorgesteld als een avonturier en piraat, die er van houdt, om in dergelijke tijden hun liefde voor avonturen uit te leven. Ook al is het waaghalzerij.

In Jamaica beschouwde Bolivar deze Brion reeds als een van zijn eerste en meest edelmoedige beschermers, doch het was vooral in Haiti, waarheen Bolivar was uitgeweken, dat zijn rol zeer voornaam werd. Men moet zeggen, dat de hulp van Brion een totale wijziging heeft gebracht in de strategie van Bolivar. Want nu hij boten kreeg van Brion, kon hij met een vloot het vasteland bestoken.

De tekst van Bolivar zo bekend, dat „in het hart van iedere Venezolaan, een schrijn van dankbaarheid voor Brion moet zijn opgericht", staat hier ook weer als kenmerkend voor de betekenis van Brion. In Port au Prince was hij de man, die voor Bolivar een eenheid moest scheppen onder de verschillende mensen, die hem zijn diensten hadden aangeboden. Gevluchte Venezolaanse officieren, gevluchte soldaten, politici, Fransen en schepelingen, dat alles was er tesamen. Er was een raad, een parlement en daarin zien wij naast Bolivar onze Brion en Piar. Tijdens deze vergaderingen ging het er heet aan toe. Het werd bijna een duel; men wilde niet onder Bolivar alléén staan; men wilde een driemanschap. Wat gebeurde? Brion had de hoogste troef in handen, hij zeide eenvoudig niet mee te zullen doen, als men Bolivar niet als leider en leider alléén aannam. Nu moest men wel toehappen, want zonder de schepen van Brion, kon er niets gedaan worden en stond men gewoon machteloos.

Zoals wij melden, was ook Piar lid van dit parlement. Over hem heet het in dit boek, dat hij zich de zoon van een Curaçaose moeder noemde en dat zijn vader, naar zijn zeggen, een Europese prins was. Hij was eerzuchtig, dapper en onstuimig.

Piar wist uit de handen van de Spanjaard Monteverde te ontvluchten en had reeds een reputatie in Venezuela. Over hem is niet zoveel gestudeerd als over Brion (Pater Euwens schreef het leven van Brion, dat van Piar moet nog komen). Piar was met Mariño naar Trinidad kunnen vluchten, waarvan zij weer een aanval deden op het vasteland en de stad Barcelona innamen. Manuel Piar was de vertegenwoordiger van Mariño.

Bij de nieuwe terugtocht uit Venezuela was het weer Piar, die naast Bolivar in de oorlogsraad zat, om te beslissen waarheen men zou terugtrekken, doch in die dagen bleek het reeds, dat ieder hoofd wilde zijn en Bolivar nog niet de ongeëvenaarde leider was. Het werd zelfs zo, dat toen Bolivar vertrok, dit door Piar een verraad werd genoemd en hij Bolivar uit de beweging stootte.

Men nam Bolivar zelfs gevangen. Alles liep nog goed af, doch begrijpelijk is, dat men daar in Haïti weer bijeen alles behalve goede vrienden was, zodat Brion wel van enorme waarde was voor Bolivar, toen hij zijn ultimatum stelde. „Jullie nemen Bolivar als leider, of anders doe ik niet mee!" Brion werd door Bolivar tot eerste admiraal benoemd. Het was de beloning voor de hulp.

Brion kreeg niet de vrije hand, dat niet. De vloot trok uit van Haïti. Er waren 250 man aan boord, doch men had kogels voor 6000 soldaten. Brion had in tien dagen kunnen oversteken, doch de oorlogsschepen van de Spanjaarden waren in de buurt van Porto Rico en men moest in de bocht varen, terwijl ook een liefdesaffaire van Bolivar, de tocht erg ophield. De eerste troepen, die weer op de Venezolaanse bodem durfden landen, stonden onder leiding van Piar. Bolivar droeg later aan Piar op om versterking te zoeken, doch dat gebeurde eenvoudig niet. Piar voelde daar schijnbaar niet voor en voerde die order niet uit. De mannetjes van Brion op de schepen waren niet al te beste zeelui en zij waren alleen maar meegegaan om buit te veroveren. Het is comisch en tragisch om te lezen, dat bij iedere inval van deze troepen (men kan het vergelijken met een inval der Geuzen bij de Brielle) de zaak helemaal spaak liep, want de troepen konden niet meer terug. Waar de schepen dan waren? Wel, de heren waren even wat fruit gaan verkopen op Curaçao! Bolivar kon nog juist er tussen uitkomen, en werd zo razend op die schepelingen, dat hij op hen wilde vuren, doch hij kon hun boten niet meer inhalen. Men viel binnen op Bonaire, want Curaçao was voor rebellen gesloten en gelukkig kon Brion weer orde stellen onder de schepelingen, zodat men weer gehoorzaamheid beloofde.

Toen Brion de volgende dag weer van Bonaire naar Venezuela overstak, zagen zij, dat zij nergens meer konden landen. De soldaten hadden de vlucht naar het binnenland moeten nemen en Bolivar was alles kwijt. Morales, de Spaanse aanvoerder, lachtte: „Die misdadigers, die zich leiders van Venezuela noemen, zijn als rook verdwenen". De vriendschap tussen Brion en Bolivar bleef. Bolivar trok zich weer terug in Haïti en Brion ging oorlogsvoorraad kopen in Amerika.

Intussen had er een vergadering plaats van de andere leiders met Piar als voorzitter; zij besloten toch Bolivar weer te vragen om leider te worden. Hij nam het aan, maar moest eerst wachten op de terugkomst van Brion.

Intussen was Piar doorgegaan met in West-Venezuela de Spanjaarden het leven lastig te maken. Piar had tekenen gegeven van buitengewoon doorzicht en wist de Spanjaard bij Barcelona te verslaan, zodat Bolivar hem uitbundig moest prijzen.

In deze tijd komt de bekende ruzie tussen Piar en Bolivar naar boven. Bolivar riep Piar naar Barcelona om hem te helpen, nodigde hem uit voor beraadslagingen, doch Piar kwam niet. Hij, Piar, wachtte juist op Bolivar en besloot naar de Orinoco op te trekken. Dit wordt geprezen als een van de gewichtigste besluiten; het opende de weg naar de overwinning. Piar is wel niet de eerste, die op het idee kwam om door te rukken naar de Orinoco, maar hij gaf de doorslag. Hij verwachtte, dat Bolivar de schepen naar de Orinoco zou zenden om hem te helpen en weigerde naar de bijeenkomst te komen. Dit weigeren van hulp maakte de positie voor Bolivar, die met slechts 600 man in Barcelona lag, wel heel erg moeilijk.

Brion bracht intussen nieuwe voorraden voor Bolivar zoals buskruit, vuurstenen. Op werkelijk wonderbare wijze gelukte het Bolivar toch nog door de troepen van de Spanjaarden heen te breken en zich met Piar te verenigen.

Piar had de sterkte Angostura nog niet kunnen innemen, daar het hem aan schepen ontbrak. De Spanjaarden hadden met hun boten de rivier onder controle, zodat het voor Bolivar ontzettend moeilijk was geweest om over te steken. Hij deed het enkel vergezeld van zijn secretaris. Piar was Guyana binnengedrongen, waar hij meer bewegingsvrijheid had. In deze streek werkte de paters Capucijnen; er waren een 19 posten met 6000 Indianen. De paters, werkend onder de Indianen, waren Spanjaarden, zodat Piar meende hen gevangen te moeten nemen. Na veel en lang praten werden de beide mannen het dan toch weer eens en zou Piar dan Angostura gaan aanvallen. Intussen werd Bolivars leger achter hem in de buurt van Barcelona verslagen en verstrooid. De Spanjaarden hoopten, dat zij ook Bolivar gedood hadden. Hier ook was de leider Mariño in opstand gekomen tegen Bolivar. Het compromis tussen Bolivar en Piar bestond hierin, dat Bolivar het opperbestuur zou blijven uitmaken, doch Piar zou commanderend legeroverste blijven.

Het is, meent Masur, wel alles belachelijk, dat vechten om titels en al die menselijke ijdelheid, doch het bracht orde in de gang van zaken, zodat de beweging niet in anarchie verliep. Doch 12 April was voor Piar een grote dag. De Spaanse algemene leider, Morillo, had versterking naar Angostura gestuurd, doch op die dag gelukte het Piar deze troepen te verslaan bij San Felix. De vijand telde duizend doden en de commandant was bijna in handen van Piar gevallen. Toch was hij nog niet verder naar Angostura kunnen oprukken, strategisch was de positie moeilijk. Bolivar had Piar de Guyana-districten opgedragen, de zg. missiegebieden der Capucijnen. De gevangen genomen paters wilde men verder wegbrengen, daar zij ook als gevangenen nog lastig waren voor de zaak van de rebellen. Door een onverklaard misverstand werden echter 22 paters dood geschoten. Deze wreedheid is nooit goed opgelost. Niemand weet er een verklaring voor te vinden.

Hoe het echter kwam, dat Piar niet kon oprukken, kunnen wij verklaren. Het was een onmogelijkheid om verder te gaan als men geen schepen had, zonder schepen kon men niets uitrichten. Brion moest komen met schepen, doch het was tussen Bolivar en Brion ook uit. Brion was het weer eens met bovengenoemde Mariño. Het kwam tot een formele breuk onder Mariño. Hoe dit mogelijk werd, laat zich misschien verklaren door het gepraat van Mariño, die sprak over het verloren lopen van Bolivar daar in Guyana, terwijl er ook beweerd was, dat Mariño toestemming had van Bolivar. Hoe dan ook, de macht werd opnieuw verdeeld, Mariño nam het leger en Brion de vloot. Bolivar bleef er koud onder en zeide slechts: „Wij zijn hier niet in Constantinopel, maar ook niet in Haïti." Geen dictatuur en geen anarchie. Toen na twee maanden Brion met een vloot van 8 schepen en 5 bootjes naar de Orinoco kwam, ging Bolivar naar hem toe. Bijna viel hij in handen van de Spanjaarden en hij stond op het punt zichzelf te doden. Brion kon bijna ieder tegenhouden, zodat de stad zich tenslotte aan Bolivar moest overgeven.

Men kan zeggen, zegt Masur, dat gelijk de Hollanders konden roepen: „Bij Alkmaar begint de victorie", Bolivar roepen kon: „Bij Angostura begon de victorie".

Er was echter in deze tijd iets anders. De rivaliteit tussen Bolivar en Piar laaide weer op. Piar gevoelde zich gepasseerd, toen Bolivar een zekere Blanco een benoeming gaf voor het Guyanagebied; dat was zijn terrein, dat mocht Bolivar niet doen. Bolivar trachtte de ruzie te sussen en vroeg Blanco zich onder Piar te stellen, dit terwille van het vaderland. Bolivar moest echter Blanco wel ontslaan, daar anders Piar niet tevreden was. Het ging op rebellie lijken. Het leek of Piar ook zelfstandig wilde gaan handelen, zoals Brion dat gedaan had met Mariño. Hij ging ook vertellen, dat de plannen, die hij had, werkelijk niet tegen Bolivar gericht waren. Dat had Mariño ook verteld! Het werd steeds erger. Nu kwamen er weer klachten tegen een zekere Arismendi, die door Piar van diefstal beschuldigd werd. Bolivar schreef hem nog een brief, waarin hij hem er op wees, hoe gevaarlijk nu onderlinge ruzie moest worden. De Spanjaard zou er maar profijt van trekken. Piar wilde ontslag nemen en het leek wel of de terreinwinst, die Bolivar maakte, hem een doorn in het oog was. Hij werd maar steeds lastiger en ongehoorzamer.

Wegens ziekte vroeg hij ontslag. Bolivar gaf hem dat dan, doch schonk hem een pas, zodat hij zich vrij in het gebied, dat de republikeinen veroverd hadden, kon bewegen.

Bolivar voelde, dat het zo niet langer kon. Hij zag hoe gevaarlijk een opstand tegen hem onder Piar zou worden, want hij wist, dat Piar een geducht tegenstander was. Hij was immers een uitstekend soldaat. Na de val van Angostura hoorde Bolivar via twee officieren, dat Piar tot rebellie wilde overgaan. Hij vroeg Piar, om op het hoofdkwartier te komen; hij zou onder arrest blijven, totdat hij de beschuldiging weerlegd had. Wat gebeurde?

Piar nam de vlucht! Juist een bewijs, dat hij schuldig was. Piar zocht contact met Mariño en legde het geschil uit als de onderdrukking van een kleurling-mulat door een creool Bolivar. Nu was het werkelijk gevaarlijk, rassendiscriminatie kan de mensen heet maken. Een groep ruiters ontmoette Piar in de provincie Maturin. Piar werd bevolen zich over te geven en de commandant van de ruiters had de handigheid een heilroep op Bolivar in te stellen, waarop ook zij, die met Piar waren „Leve Simon Bolivar" riepen. Piar zag zich nu van alle kanten omringd van vijanden, doch vechtend als een stier, wist hij toch nog te ontkomen, doch in de nacht werd hij in de bossen gepakt en gevangen opgebracht naar Bolivar. Hij vroeg Bolivar te spreken. Dit werd geweigerd; onmiddellijk werd hij voor de krijgsraad gebracht. De beschuldiging luidde: **desertie, opstand en verraad.** Bolivar had een onpartijdige raad samengesteld. Hij werd door getuigen schuldig verklaard en de rechtbank veroordeelde hem tot de dood en tot ontzetting uit zijn rang.

Wat deed Bolivar? Hij moest het vonnis tekenen. Hij veranderde het. Geen ontzetting uit de dienst, wel de dood. Piar viel flauw, toen hij dat hoorde. De getrouwen rond Bolivar hadden dat ook niet verwacht. Hij dacht nog toen hij bijkwam, dat Bolivar dit alleen maar deed, om hem te vernederen, doch dat het niet de bedoeling was hem werkelijk te doden. Hij vleide zich met die hoop, totdat 16 October 1817 om 5 uur Piar naar buiten werd geleid. Piar groette de vlag, vroeg de soldaten toch vooral goed te mikken. Zijn kameraden kwamen niet te voorschijn; zij konden de dood van Piar niet zien. Bolivar was bewogen en Gerhard Masur schrijft „Piar's tragedy became Bolivar's triumph".

Bolivar publiceerde daarna onmiddellijk twee communiqué's, een was bestemd voor de soldaten en als oorlogspropaganda en was [illegible] Masur geeft toe, dat Bolivar zich beter van Piar dan van zijn andere tegenstanders kon ontdoen. „Piar a mulatto and a foreigner was a better victum to Bolivar's assumption of authority". Deze veroordeling zou geen politieke weerwraak verwekken.

Masur wijst op de verschillende behandelingen van Santander tegenover Piar. Zijn eigen argumentatie, dat Bolivar een man was, die ideeën had, een man, die een heel continent wilde veroveren en Piar niet zo ver ging, en dus Bolivar meer macht moest hebben, lijkt ons een heel eigenaardige en gevaarlijke redenering, die ons totaal niet voldoet. Bolivar moest zijn handen vrij hebben om zijn werk te verrichten en dus mocht hij Piar ter dood laten brengen? Wat is hier de bron van recht?

Over Brion wordt nog alleen verteld, dat hij werkzaam was in Rio Hacha en bij Santa Martha, doch niets wordt ons verteld over zijn mening over Piars dood.

Wat jammer toch, dat Brion, toen hij later op Curaçao terug kwam, geen memoires heeft uitgegeven. De dood kwam voor hem ook reeds vier jaar later. Brion stierf in 1821.

Dit leven van Masur heeft voor Curaçao de aantrekkelijkheid, dat het zoveel belang stelt in het leven van Brion en Piar, ook al voldoet het niet ten volle.

Piar bleef leven in de gedachten van Bolivar. Wij zien zijn naam in een brief aan Paez, wij zien zijn naam nogmaals in een brief aan Mendez, tijdens de moeilijke dagen met Santander.

Vooral deze laatste brief doet spijt veronderstellen. Hij wil, zo als blijkt uit een brief uit dezelfde tijd, er uit. Op vacantie, het platteland op. [illegible] En hij wil dit om niet wanhopig te worden en dan komen die woorden, die juist de brieven van Piar zo treffend doen zijn: „Ik ben geen heilige, maar ik heb ook geen verlangen om martelaar te worden." Martelaar van zijn geweten, gemarteld door zijn knagend geweten. Openlijk schreef hij: „De dood van Piar was een politieke noodzakelijkheid, waardoor het land gered werd." Zo was hij met zijn geweten in het reine. En niemand heeft recht aan die woorden subjectief te twijfelen. Zo zal hij het werkelijk gezien hebben.

Jammer dit alles, doch begrijpelijk. De ijdelheid, die ruzies, dag in dag uit, aan boord, zelfs toen men op weg was om de invasie te volvoeren. Dit kan zeker niet in militaire verrichtingen geduld worden.

Masur kent de vreemde sentie van Ludwig als zou Piar op Jamaica geboren zijn, schijnbaar niet. Wij hopen, dat dit werk over Bolivar een nieuwe stoot mag zijn voor een nieuw werk over Brion en Piar.

B.

CURAÇAO

DE INENTINGEN TEGEN DIFTERIE EN TETANUS.

De pijnlijke arm.

Vanaf 23 December 1949 heeft de Openbare Gezondheidsdienst de gelegenheid opengesteld voor kosteloze inenting tegen difterie en tetanus.

Deze maatregel werd genomen omdat in de loop van de maand December het aantal aangegeven gevallen van difterie bleek toe te nemen. Om deze reden ook werden de scholen slechts geopend voor leerlingen van de zevende en hogere klassen. Tot nu toe hebben zeer velen gebruik gemaakt van de gelegenheid zich te laten inenten.

Van enkele zijden werden klachten vernomen over pijn, zwelling, roodheid en stijfheid van de arm waarin was ingeënt. In de meerderheid dezer gevallen hebben deze klachten echter geen ernstige betekenis. De plaatselijke verschijnselen verdwijnen na enkele dagen vanzelf. Slechts bij uitzondering is de reactie op de inenting zo sterk, dat de hulp van een arts moet worden ingeroepen.

Men late zich dus door de kans op een geringe plaatselijke reactie niet weerhouden de kinderen te laten inenten. Meestal hebben de *jonge* kinderen er de minste last van.

Let op alle bekendmakingen van de Openbare Gezondheidsdienst.

DE INENTING

Er was hedenmorgen — reeds om half zeven — een grote drukte aan de openbare school op Mundo Nobo voor de inenting. Wij herhalen nog eens ons dringend verzoek; kunnen er niet méér doktoren assisteren en dan op meerdere plaatsen gelijk?

VERKEERSOVERTREDERS BERECHT

Bij de verkeersovertreders werden weer geldelijke vonnissen geveld.

Zes geldboete's variërende van fl. 10.— tot fl. 75.—.

Twee rijbewijzen werden ingetrokken, nl. een voor de tijd van 1 jaar en een voor 1 jaar en zes maanden.

HOE WARM HET WAS.

De max. temp. van gisteren was 28° C (82.4° F) terwijl de min. temp. 21° C (69.8° F) bedroeg.

Voor Zaterdag waren deze temperatuurstanden respectievelijk 29° C (84.2° F) en 22° C 71.6° F). De neerslag op Zondag bedroeg 1.3 m.m.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

7 Januari.

Hydra van Pto. Cabello; *Nueva Esparta* naar La Guayra; *Agamemnon* van Grenada naar Ciudad Trujillo; *Gilbert Jr.* naar Ciudad Trujillo; *Bennekom* van Trinidad; *Fort Forddale* naar Oakland.

8 Jan.

Willemstad naar Trinidad; *Monte Amboto* van La Guayra naar San Juan; *Schie* van Maracaibo; *Khouribga* van Aruba; *Luciano Manara* van La Guayra; *Hydra* naar Aruba.

HET DORSTIG PARADIJS.

In het rubriek, artistiek dagboek van de P.C.J. hoorden wij dat mevr. Jo van Ammerskuler, die in het buitenland verblijf houdt, per radio werd opgeroepen om voor het gerecht te Tilburg te verschijnen. Inderdaad heeft zij zich aldaar gemeld.

De vereniging van letterkundigen heeft nml. een aanklacht tegen haar ingediend, daar zij — hoewel haar het recht van publiceren is ontzegd — toch het bekende boek „Dorstig Paradijs" heeft gepubliceerd.

SEARS, ROEBUCK AND CO.

Met ingang van 1 Januari 1950 werd de heer Arturo M. Arends aangesteld als de vertegenwoordiger van „Sears, Roebuck and Co" op Curaçao. De heer Arends was reeds jarenlang vertegenwoordiger van „Sears, Roebuck and Co" op Aruba.

Het kantoor van de heer Arends werd gevestigd Pietermaai 20 tegenover theater Roxy, alwaar alle bestellingen gedaan kunnen worden en waar alle mogelijke inlichtingen en bijstand gegeven worden.

6

Tom Poes en de zeebodem schat

Tom Poes klom vliegensvlug op de stenen naast Hocus Pas, zodat hij nu net boven het hoofd van den tovenaar stond.

— Ik houd je niet voor de gek, Hocus Pas! zei hij. De Bommelschat is hier werkelijk op dit eiland begraven. Maar ik heb me vergist die schat zit hier niet zo hoog in de bergpiek. Maar ergens beneden, onder de zee-oppervlakte. En om daar te kunnen graven moet je het eiland omhoog toveren!

— Wat zeg je me daar? kraste Hocus Pas. — Onder de zee? Eiland omhoog toveren? Ik denk er niet aan! Je hebt me dus toch voor de gek gehouden! Net wat ik dacht! Je wilt die vismensen zeker helpen, hè? Maar ik zal jou krijgen; lelijke bedrieger! Die arme, oude oom Hocus zal .....

Meer kon Hocus Pas niet zeggen, want op dat moment gooide Tom Poes de inhoud van het buisje over hem uit, zodat hij zonder zich te kunnen bewegen op de grond zakte. Nu, voor Tom Poes was het toen het werk van een ogenblik om hem naar beneden te sjorren en hem stevig aan een paar rotspunten vast te binden ......

Van boterham uitpakkers en bioscoopbezoekers

Waartoe een telling leiden kan

In een modern, en zeker in een na-oorlogs land, moet bitter veel geld geteld worden. Zonder ons nauwkeurige aantal schapen en schoenwinkels in zijn archief, zou geen minister meer rustig kunnen slapen. Nederland heeft verschillende groepen tellers: de officiëlen horen bij het Centraal bureau voor statistiek, en de niet-officiëlen, die onder andere marktonderzoek doen voor bedrijven, heten de Stichting voor statistiek. Die stichting is sedert drie jaar bezig het Nederlandse volk aan de tand te voelen. Hij doet daarbij de staat geen concurrentie aan; want anders dan deze vraagt hij niet naar de harde waarheden als beroep en leeftijd; maar meer naar de dromerige dingen des levens als het bezit van een paraplu of het al dan niet houden van havermout. Natuurlijk kunnen niet allen tien millioen aan alle tanden gevoeld worden.

Want, om bij het begin te beginnen, en dat is: het huis waarin wij wonen, een kwart van de Nederlanders woont in eigen huis. 58% heeft de sleutel van de huisbaas, en de resterende 17, de bewoners, hebben eigen dak noch een sleutel, maar betalen daarvoor gewoonlijk het meest (deze telling is van herfst 1947. De gegevens zijn bijna niet veranderd). Van honderd.

Van die honderd gezinnen kijken 93 elkaar 's avonds aan onder electrisch licht — wonen zij in een grote stad, dan hebben zij het allemaal. Voor gas is het verschil groter: 69 van de honderd over het hele land, 96 van de honderd in de grote steden. Wat hebben er 84 (waarvoor zij gebruiken is een andere zaak, komt direct); maar zelfs in steden van meer dan honderd duizend inwoners zijn er nog drie op de honderd, die het met een emmertje moeten gaan halen. Dat water dan — wat doen wij mee? Ons erg goed wassen niet, want van de honderd zijn er maar elf met een douchecel en dertien met een badkuip (of daar soms kolen in lagen, werd niet gevraagd). 29 hebben een vaste wastafel. De overigen wassen zich dus in de keuken — hopen we.

Een frisse geest is nog belangrijker dan een fris gewassen lichaam. Zoals het er in uw boekenkast uitziet, zo ziet het er ook uit in uw geest, zeide een philosoof; maar zeventig van de honderd gezinnen hier hebben geen boekenkast, en wellicht wel geest. Natuurlijk en helaas speelt hier het inkomen een belangrijke rol: van de duurste groep doet maar 35% het zonder. Dat zegt natuurlijk nog niet, hoe vaak de overige 65% er in kijken. In ieder geval, 15% van onze bevolking heeft een encyclopaedie. Ander cultuurkenmerk, een bril, wordt door 44 van de honderd gedragen. Amsterdam heeft de meeste encyclopaedieën en de meeste brillen. Maar vier van de honderd Nederlandse gezinnen heeft geen dagblad.

En achter hun krant zijn er maar zes van de honderd mannen, die niet roken. De overigen roken sigaretten (54%), „draaien zelf" (47%), smoken sigaren (31%) trekken aan een pijp (31%) of — pruimen. Ja, er zijn waarachtig nog negen op iedere honderd, die de kwispedoor in de salon hebben staan. Van onze vrouwen roken er één op vijf.

Van roken naar drinken is niet eens een stap. Twintig procent van onze gezinnen heeft jenever in huis — een percentage dat van 6% bij de armste klasse klimt tot 52% bij de welgestelden. Vier van de honderd heren bekenden de enquêteur, dat zij stamgast in een zaak-met-vergunning waren. Iedere tiende man was geheelonthouder. Hoewel jenever onze nationale legende vormt, bleken er evenveel mensen bier, likeur of andere „alcoholhoudende dranken" in huis te hebben (geen wijn). Zijn wij aan het verslappen? Thee en koffie zijn echter ten slotte ook dranken. Vertellen wij u dus, dat maar vier van de honderd gezinnen geen koffie en/of thee in huis hebben.

Een warme maaltijd eet men van oudsher des avonds — dachten wij; maar nu blijkt dat zestig van de honderd gezinnen op-zijnbuitenlands des middags warm eet. En in dit café — schuwe land neemt in tachtig van de honderd gezinnen iemand zijn lunch als boterham in een papiertje mee. Zelfs in de duurste klasse is het nog 50% boterhammen-uitpakkers.

Om nu eens een wat meer vergeestelijkt terrein te betreden melden wij u, dat twee van de drie Hollandse gezinnen een begrafenis-verzekering heeft. De populairste verzekering is echter die tegen brand; 95% van de rijksten, en zelfs nog 73% van de armsten zijn hiertegen beveiligd. Gemiddeld voor alle groepen: 86%.

Is een bontjas een luxe? Dertien procent van onze vrouwen hebben er een.

Zijn er in een eeuw van ballpoints en vierkleurenpotloden nog mannen, die met een kroontjespen schrijven? Vijftien van de honderd. Is hulp in de huishouding luxe? Ieder tiende gezin heeft een dienstbode, en ieder tiende een werkster.

Wat doen wij allen echter met onze vrije avond(en)? De bioscoop komt, zoals verwacht bovenaan. Veertig van de honderd gevraagden gingen ten minste een maal per maand. Daarna kwam, voor mannen, de sport: dertig procent had een wedstrijd tegen entree-betaling bijgewoond in de maand vóór de enquête. Van de vrouwen was slechts een twintigste gegaan, resp. door hun mannen meegetroond.

Na sport en film kwam het toneel als slechte derde. Merkwaardigerwijs wint het amateurtoneel het glansrijk van het „echte": het eerste werd door 17% van de gevraagden bezocht, het tweede door 11%. Alleen in Amsterdam en Den Haag won het beroepstoneel (net). Die veertig procent bioscoopgangers verdelen zich zo over de geldklassen: arme volksklasse: 32%; overige volksklasse 40%; kleine middenstand 44%; gegoeden 51%. Het is dus niet waar, dat ven ontvluchten in de droompaleize de kleine luiden vaker het leizen dan de groten der aarde.

Dit bioscoopbezoek is een waardig slot van uw bezoek aan Nederland. Waarschijnlijk hebben wij u er al meer van verteld dan u ooit had willen weten.

Kong.

ARUBA

RAAD VAN COMMISSARISSEN DER LAGO OIL & TRANSPORT CO., LTD. KIEST TWEE NIEUWE LEDEN.

De Heren J. Andreae en F. E. Griffin werden onlangs in een vergadering van de Raad van Commissarissen, gehouden tot commissaris der Lago Oil & Transport Co., Ltd. gekozen. De Heer Andreae is de chef van de scheepvaartafdeling en de Heer Griffin is hoofd van het raffinagebedrijf der Lago op Aruba, een dochtermaatschappij van de Standard Oil Company (New Jersey).

De twee nieuwe commissarissen zullen de vacatures aanvullen die ontstaan zijn door de ontslagnemingen van de Heren G. H. Jett en C. E. Lanning.

In dezelfde vergadering werd de Onder-Directeur, de Heer O. S. Mingus, die reeds commissaris is, gekozen tot vice-president van de Maatschappij.

De andere commissarissen van de Lago zijn de Heren J. J. Horigan, president, en T. C. Brown, secretaris en penningmeester.

De Heer Andreae kwam in 1935 in dienst bij de Afdeling Scheepvaart der Standard Oil Company (New Jersey). In 1942 werd hij uitgeleend aan de „Committee of American Tanker Owners", van welke Commissie hij secretaris was. Het jaar daarop werd hij overgeplaatst naar de „War Shipping Administration" als chef over de bewegingen van tankschepen in het Atlantisch Kustgebied. Na de oorlog kwam de Heer Andreae weer terug bij de Maatschappij en in 1945 kwam hij bij de Lago als hoofd der scheepsbewegingen. In 1948 werd hij benoemd tot adjunct-dirtecteur van de Afdeling Scheepvaart bij de Lago en in Mei 1949 werd hij bevorderd tot directeur van die afdeling.

De Heer Griffin begon zijn dienstbetrekking bij de Maatschappij in 1929 toen hij bij de Lago als „oil inspector" in dienst trad. Later werd hij achtereenvolgens „stillman", „general foreman" bij de „Process Cracking Department", daarna in dezelfde functie bij de „Lights Oils Finishing Department", adjunct-afdelingshoofd en vervolgens afdelingshoofd van de „Light Oils Finishing Department". In 1946 werd hij hoofd van het raffinagebedrijf bij de Lago op Aruba.

C.V.B.-WEDSTRIJDEN.

Zondagmiddag won J. Holland met 5—1 van de hekkensluiter der 1e klas Transvaal.

Voorts won Veendam met 6—1 van J. Curaçao.

In de B-klasse speelde Scherpenheuvel tegen S.V.A. 1—1 gelijk en Vesta — Hurican eindigde 3—3 gelijk.

SCHAKEN.

Hastings — In de zevende ronde van het internationaal schaaktournooi te Hastings speelde Euwe remise tegen de Brit Horne. Euwe staat thans vierde met vier punten De Hongaar Szabo en de Italiaan Rossolimo leiden elk met zes punten. Derde is de 17-jarige Amerikaan Evans met 4½ punt.

— Moskou — in de negende ronde van het schaaktournooi om het wereldkampioenschap voor dames te Moskou verloor Fenny Heemskerk van de Française Desilan. Alle andere partijen werden afgebroken.

VOETBALUITSLAGEN UIT NEDERLAND

's Gravenhage. — De uitslagen van de heden gespeelde voetbalwedstrijden der 1e klasse der KNVB luiden als volgt:

West I: Hermes — DVS-VSV 3—2; Zeeburgia — Sparta 0—5; DOS — KFC 2—1; ADO — Feyenoord 0—2; Blauw-Wit — Haarlem 1—0.

West II: Xerxes — DWS 1—2; EDO — HBS 0—1; 't Gooi — Ajax 1—0; Neptunus — SVV 2—3; RCH — Volewijckers 0—4.

Oost: Enschedése Boys — Go-Ahead 1—0; Hengelo-Quick N. 3—2; Wageningen-AGOVV 1—0; NEC — Enschede 1—0; Heracles — Zwolse Boys 2—1.

Zuid I: MVV — Brabantia 2—0; VVV — Kerkrade 8—4; PSV — Limburgia 1—2.

Noord: Be Quick — Achilles 1—2; Leeuwarden — Velocitas 3—1; HSC — Heerenveen 1—5; GVAV — Friesland 2—0.

Zuid II: NAC — BVV 0—0; Longa — Willem II 0—1; Bleyerheide — TSC 5—1; Maurits — Juliana 1—0; Emma — Eindhoven 1—1.

HET INTERNATIONAAL SCHAAKTOURNOOI

Hastings. — In de eindstand van het internationaal schaaktournooi dat te Hastings gespeeld werd, werd Euwe derde met 5½ punt.

De Hongaar Szabo werd eerste met 8 punten.

ZUSTER MARGARETHA IN HET ZILVER.

Afgelopen week is het feest geweest op Pietermaai waar Zuster Marie Margaretha haar 25 jarig intrede feest vierde.

De leerlingen van de kopklassen van het St. Antoniusgesticht hebben hun hoofd een werkelijke feestdag aangeboden. Na de H, Mis, was Zuster Margaretha de gast van haar leerlingen, die in de versierde toneelzaal op wel ondubbelzinnige wijze van hun warme symphatieën vóór de jubilaresse lieten blijken.

Er werd door de leerlingen een prachtig geïllustreerd programmaboekje vervaardigd, dat Zuster Margaretha nog menigmaal zal doen terugdenken aan dit werkelijk geslaagd schoolfeest.

Met veel verve zongen de leerlingen een „welkomst woord" en een feestlied, waarna in vlot tempo tal van voordrachten werden uitgevoerd, waarbij Annemieke Smit, Graciela Goeloe en Brigida Cratsz veel tot het succes van deze middag bijdroegen.

De klassen zelf kwamen Zuster Margaretha nog verrassen met declamatie, waarna een dansje het geheel besloot.

Aan de jubilaresse werden bloemen aangeboden en enkele filmen.

Zondagochtend werd ter intentie van de jubilerende Zuster in de Pietermaaikerk een H. Mis opgedragen, welke gecelebreerd werd door pastoor v.d. Looy met assistentie van pater M. de Latour als diaken en pater Huygen als sub. diaken. Het mannenkoor zong de vierstemmige mis van Kuypers.

Pastoor v.d. Looy hield de feestpredikatie, waarin hij de vele verdiensten van Zuster Margaretha, vooral ook op onderwijs gebied, memoreerde.

Na afloop van de kerkelijke plechtigheden was er een receptie, waar velen een dankbaar gebruik van maakten.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE

Zaterdag vonden er 5 lichte aanrijdingen plaats met een totale schade van fl. 350.—.

Ter hoogte van Julianadorp vond Zondag een aanrijding plaats tussen een bestel auto en een pickup. De bestuurder van de pickup stond onder invloed van alcoholhoudende dranken. De schade bedroeg fl. 800.—.

Voorts vonden er nog 2 lichte aanrijdingen plaats met een schade van fl. 200.—.

BROEDER AMANTIUS VERTROK

Met de Agamemnon vertrok Zaterdagavond Broeder Amantius van huize Glorieuze via Amerika naar Nederland.

Door zijn activiteit kwam hier huize Glorieuze tot stand en werd het zware werk van de bestuurskinderen ter hand genomen en aan de Broeders van zijn congregatie opgedragen.

ADRES CONSUL VAN OOSTENRIJK

De heer F. Karner, consul van Oostenrijk, bericht ons dat zijn adres niet Columbusstraat doch De Ruyterplein 5 is, met telephoon nummer 2433.

DIEFSTALLEN NEMEN TOE

— Een 41 jarige zeeman werd voor onderzoek in bewaring gesteld van wege poging tot diefstal.

In een opslagplaats op Scharloo betrapte de politie hem toen hij verschillende kledingstukken in zijn handtas aan het opbergen was.

— Op Rio Canario werd een Chinees fl. 40.— ontvreemd en op Dominguito stal men fl. 300 uit de woning van een typograaf.

GEITEN DIEFSTAL

Zaterdag en Zondags worden er op Curaçao heel wat geiten geslacht en dat iedere slachter rechtmatig aan zijn geit is gekomen, zal wel niemand meer geloven. Het rapport van de politie vermeldt dan ook weer enkele geitendiefstallen die in het afgelopen weekend hebben plaats gehad.

Een 41 jarige chauffeur werd in bewaring gesteld daar hij toegaf dat hij een geit in zijn auto vervoerde die gestolen was.

Bij een koopman op Calabari vond men vele huiden van geslachten geiten. Zonder slachtvergunning oefende hij zijn ambt uit.

Dan deed een klerk die op Santa Maria woonde nog aangifte dat men 2 geiten uit zijn coraal gestolen had.

Langs deze weg betuig ik mijn oprechte dank aan de Heer Hector, de geneesheren, vrienden en buren, in het bijzonder de ... voor hun blijk van medeleven ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van mijn innig geliefde echtgenoot

FELIPE BENITO HOSE

Namens de familie,

HENDRIKA HOSE

Aruba, Jan. 6, 1950.

HET BELGISCHE LEGER.

Brussel — De Belgische ministerraad heeft vandaag besloten de sterkte van het Belgische leger in 1950 vast te stellen op 42.000 man troepen.

De Missie in Indonesië

I

Na een overzicht van de kansen en hindernissen der Missie in Indonesië, is het zeker van belang na te gaan, wat de Missie daar op het ogenblik van de overdracht werkelijk is. In dit overzicht laten wij de daar nog aanwezige Europese gemeenschap, die in 1949 nog 79015 katholieken telde, buiten beschouwing en bezien alleen de werkelijke Missie onder de inheemsen. De Missie in Indonesië staat hier voor een bevolking van 70 millioen, waarvan per 1 Jan. 1949 658193 katholieken, dit is dus zowat 1 pct.; protestanten zijn er 1½ millioen, dat is 2 pct.; terwijl ongeveer 50 pct.; practisch heidens is, d.w.z. aanhangers van het animisme al of niet gemengd met islamietische, hindoeïstische en boeddhistische invloeden, het resterende gedeelte kan men ongeveer als islamietisch beschouwen, aldus schrijft pater Joh. van Spaandonck C.M. in 'De Tijd'.

Dit missiegebied is ingedeeld in 19 kerkelijke ressorten, waarvan 15 apostolische vicariaten en 4 apostolische prefecturen; tot 1902 ressorteerde heel Indonesië onder het ene vicariaat Batavia; na afscheiding van de buitengewesten begon in 1923 pas de splitsing van Java; binnen afzienbare tijd zullen nog meer gebieden worden gesplitst. Sinds de oorlog is over dit gebied een apostolische Delegaat aangesteld, onder wie ook nog Engels Borneo en Portugees Timor ressorteren. Ondanks de zware verliezen aan missionarissen tijdens de oorlog — er stierven er 282, van wie 74 priesters, 47 broeders en 161 zusters, ongeteld dan nog die zodanig lichamelijk of geestelijk werden geschokt, dat zij hun werk daar niet konden hervatten — ondanks die verliezen telt de Missie nu meer priesters dan voor de oorlog. Toen waren er 549 Europese priesters en 16 inheemse, nu zijn er 552 Europese en 68 inheemse; voor de broeders en zusters zijn de getallen nog niet zo gunstig, dit is respectievelijk voor de oorlog: 450 + 60 inheemsen en 1728 + 208 inheemsen en nu: 278 + 63 inheemsen en 1162 + 300 inheemsen; het is vooral in de tot nu toe moeilijk toegankelijke gebieden van Java en Sumatra, dat het vooroorlogse peil nog niet is bereikt; verheugend is de aanwas met 42 inheemse priesters sinds de oorlog begon; het is de grote zorg van de Missie in Indonesië om te komen tot steeds meer eigen priesters en dat zo snel, doch ook zo goed mogelijk.

Java heeft tijdens de Japanse bezetting dit voordeel gehad, dat na de internering van de Europese priesters mgr. Soegiapranata met de Javaanse priesters zo goed mogelijk de zielzorg over het hele gebied waarnam. Daartegenover staat het grote nadeel, dat däár sinds 1945 eigenlijk de grote strijd tussen de Nederlanders en de republiek werd uitgevochten; dat had niet alleen tot gevolg, dat de terugkeer van de missionarissen naar hun werk moeilijkheden ondervond; bovendien werden ten tijde van de politionele acties volgens het beginsel der verschroeide aarde zeer veel noodzakelijke missiegebouwen als scholen e.d. verwoest. Juist de bakermat en nog altijd het kernpunt van de Javaanse missie Moentilan en omgeving hadden het zwaar te verduren. In de door de Nederlanders bezette steden waren missionarissen, doch er was weinig missiewerk te doen, daar een groot deel van de Javaanse bevolking wegtrok naar de Republiek; wel heeft men daar toen het werk onder de Chinezen, waarvan er 1½ millioen in Indonesië zijn, sterk aangepakt.

In het vicariaat Batavia (1942: 2409 en 1949: 2815 katholieken) moet de missie eigenlijk nog zo goed als begonnen worden afgezien van de typisch katholieke enclave, die Kambong Sawah is: men is daar ook begonnen met het tehuis voor jeugdige bedelaars Lèntèng Agoeng, berekend op 2000 jongens van 8 tot 15 jaar. De stad biedt goede gelegenheid voor middelbaar en zelfs hoger katholiek onderwijs, doch de trek van de Indonesiërs daarheen is nog zeer gering. De jongste pefectuur Soekaboemi noteert voor 1949 nog slechts 75 katholieken, doch de Apostolisch Prefect heeft grote verwachtingen van zijn methode de Asrama Santu Jusup, waardoor hij op het systeem van de oude gebedsscholen jonge mensen tot het geloof wil trekken en opvoeden. Het Vicariaat Poerwakarta, waarvoor in 1949 slechts 1561 katholieken werden opgegeven, — in 1942 nog 4025 — heeft zeer veel geleden door het feit dat de missionarissen daar niet waren of moesten evacueren en inheemse priesters niet talrijk waren: het gebied lag geheel in onderkenbaar republikeins gebied. Het vicariaat Soerabaia (1942: 4263 — 1949: 2600 katholieken) geeft, wat het gebied buiten de stad betreft, hezelfde beeld: slechts drie missionarissen bleven daar met twee inheemse priesters voor het vele werk; tijdens de tweede politionele actie vooral leed het missiecentrum Blitar grote schade.

In het vicariaat Bandoeng (1085 katholieken) moet de sinds kort vóór de oorlog moeizaam opgebouwde missie onder de Soendanezen geheel worden herbegonnen. Ook het vicariaat Malang (1942: 4263 — 1949: 2422), dat onder de republiek nog met een aantal priesters doorwerkte, heeft daarna zeer veel geleden, o.a. werden veel van de gebouwen in de stad en het mooie missiecentrum Baleardjosari geheel verwoest. Het is het vicariaat Semarang onder de eigen bisschop Soegiapranata, dat zich vooral wegens het grotere aantal inheemse priesters door alle moeilijkheden heen toch nog het best heeft weten te handhaven; het aantal Katholieken steeg van 30460 in 1942 tot 37004 in 1949. Hoe zwaar de missie getroffen werd, blijkt uit de cijfers der scholen in deze missie, de basis voor het bekeringswerk: in 1942 waren er 500 missiescholen met 1300 onderwijzers en 56.000 leerlingen; na de oorlog telde de missie nog slechts 50 scholen met 130 leerkrachten en 5.000 leerlingen; veel werd weer opnieuw begonnen en ondanks het feit, dat nu de voornaamste missiecentra zo goed als geheel zijn verwoest, het seminarie steeds een ander onderdak moest zoeken en 10 missionarissen sinds '45 werden vermoord, gaat men met vertrouwen de toekomst tegemoet.

Wordt vervolgd.

Een bacterie dodende lamp

In het Laboratorium voor Wetenschappelijk Onderzoek der N.V. Philips Gloeilampenfabrieken te Eindhoven is een bacteriedodende lamp ontworpen, die van groot nut zal kunnen zijn in de strijd tegen het bederf van levensmiddelen en andere voor bacteriën en schimmels gevoelige producten. De lap, die reeds in welke op bacteriën, schimmels, gisten en dergelijke micro-organismen een vernietigende uitwerking heeft.
productie is genomen, levert een sterke ultraviolette straling,

Door de kostbaarheid en de moeilijke hanteerbaarheid van de oudere ultra-violetstralers is ertot dusverre nog weinig van gekomen om bederf en rotting door bestraling tegen te gaan. Thans echter heeft de techniek der moderne gasontladingen een nieuw soort lamp gebracht, welke juist die straling uitzendt, welke de bacteriën vernietigt. Het is een lage-druk-kwiklamp, die vergeleken kan worden met een T.L.-buislamp, maar dan zonder fluorescerend poeder.

Door haar eenvoud van bediening en installatie opent zij grote mogelijkheden voor tal van bedrijven, waar men met bederf door bacteriën, schimmels of gisten te maken heeft of waar in het algemeen micro-organismen schadelijk zijn. In de eerste plaats zijn dat de levensmiddelen verwerkende industrieën, waarin jaarlijks enorme hoeveelheden door bacteriën en schimmels bederven. In Amerika schat men het bedrag, dat op die manier verloren gaat, op 750 millioen dollar per jaar.

Nemen wij als voorbeeld van zo'n levensmiddelen verwerkende industrie eens een zuivelfabriek, dan is de tapruimte daarin een zeer kwetsbare plek. De te vullen blikjes rollen, nadat zij zo goed mogelijk gesteriliseerd zijn, op de transportband binnen om er automatisch gevuld en dichtgefelsd te worden. In deze warme en vochtige ruimte is de mogelijkheid tot infectie zeer groot, vooral in de zomer. Door nu boven de transportband en de vulmachine bacteriedodende lampen aan te brengen kan men eventuele besmetting aldaar voorkomen en op die manier heeft men in bepaalde gevallen de uitval der gevulde blikjes reeds zeer aanzienlijk weten te verminderen.

Ook in vruchtensapfabrieken bierbrouwerijen, koelhuizen, gistfabrieken enz. zal men de efficiency van de productie aanmerkelijk kunnen opvoeren door het benutten van de bacteriedodende lampen. In opslagruimten, waar men met schimmel te kampen heeft, zoals bijvoorbeeld in kaaspakhuizen, kan men zich door gebruikmaking van deze lampen veel werk en veel zorg besparen.

Hoe en op welke wijze men de bacteriedodende lampen zal moeten aanbrengen dient voor elk geval afzonderlijk bekeken te worden. Het hangt er namelijk van af of men de bacteriën door directe bestraling wil doden of dat het er vooral om gaat de lucht steriel te houden. Bij het steriliseren van vloeistoffen moet men er voor zorgen, dat de straling overal diep genoeg in de vloeistof doordringt.

De bacteriedodende lamp dient bovendien zo gemonteerd te worden, dat de huid en vooral de ogen niet aan de ultraviolette straling worden blootgesteld. Ook kan men de schadelijke werking op de ogen voorkomen door het dragen van een blank glazenbril of een zonneklep.

De bacteriedodende lamp is nog jong en de ervaringen ermee zijn nog gering, doch in bepaalde gevallen, bijvoorbeeld in de zuivelindustrie, heeft men reeds belangrijke successen geboekt. Verder laat het zich aanzien, dat de nieuwe lamp ook in een groot aantal andere toepassingsmogelijkheden zal kunnen bijdragen tot veraangenaming en vergemakkelijking van het leven.

Denk eens aan de gevangenen, die zich bezondigd hebben tegen de zedelijkheidswetten. Dat zijn evident mensen, die hun passies niet in het goede spoor hebben weten te houden. Zouden zij van zeven jaren op hun rug liggen volkomen van hun kwaal genezen zijn?

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Smokey mountain melody" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „White heat" 19 uur; „En tiempos de la inquisicion" 21 uur.

ROXY: „Prince of Foxes" 19 uur; „This woman is mine" 21 uur.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Nederland is tot Dinsdagmorgen 16.30 uur. (Op Hato tot 18.30 uur).

APOTHEKEN: **De weekdiensten der apotheken worden waar**genomen door: *Botica Popular*, Columbusstr. 15, tel. 1269 en *Botica Americana*, Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

WIT-GELE KRUIS: **De nachtdienst der verpleegsters wordt** waargenomen door *Zuster De Lannoy*, Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 0700 — 1900.

CUROM.

Maandag: 18.30 Kinderuitzending in het Papiament; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Disconieuws; 20.00 Nieuws; 20.15 Symphonische Jazz; 20.30 Holland today and tomorrow; 20.45 Men vraagt en wij draaien; 21.30 Actuele causerie; 21.35 Grammofoonplatenprogramma; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

25,57-31.28

Maandag: 19.00 Nieuws; 19.20 Max van Praag; 19.30 Sportjournaal; 20.00 Nieuws; 20.06 *Groetenprogramma*; 20.20 Omroeporkest; 20.50 Persoverzicht; 21.00 Maria Zamora; 21.11 Martinitoren in Groningen; 21.18 Avondwijding; 21.26 Nieuws en sluiting.

A.V.R.O.S. (19 meter).

Maandag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed, zei Duimelot; 17.25 Pepsi Cola amuseert U; 17.40 Omroep-advertenties; R. A.O. uitzending; 18.35 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.05 U vraagt, de Avros draait; 19.20 Spaanse Les; 19.50 U vraagt, de Avros draait; 20.15 V.I.P.; 20.30 Ballet de Fausi en Bolero; 20.55 Nieuws en sluiting.

WACHTDIENSTEN.

B P M

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur B. J. Lubbers, tel 553.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Mauritslaan 4, tel. 417.

Materialen Afdeling: H. A. Schaafsma, Ficusweg 19, J.D., tel. 720.

C.S.M.

Rederij: J. W H. Zimmerman, tel. 486.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 458/ 551; 23 — 8 C. Alblas, tel. 455.

Dok Afdeling: L. Dooren, tel. 242.

Muziekvereniging: „Emmastad": Het programma voor de muziekavond op 10 Januari a.s. luidt als volgt: La Mer (symphonische schetsen) van C. Debussy; Daphis & Cloé Suite No. 2 van M. Ravel; Pianoconcert No. 1 in e mineur, Op. 11 van F. Chopin.

Heden Maandag 9 om 7.00 N.M. Een zeer spannende film die zoveel succes oogstte ....

WIE WORDT HOGE COMMISSARIS

Djogja. — Uit Djogja wordt gemeld, hoewel er nog geen officiële beslissing genomen is, dat het zo goed als zeker is, dat Mohammed Rum Hoge Comissaris in Nederland wordt, aldus de Aneta-correspondent. Men verwacht, dat hij naar Nederland zal vertrekken als de voorbereidingen voor het parlement gereed zijn.

'VEEL GOEDS VOOR DE TOEKOMST'.

Boston — De manier, waarop het Nederlands - Indonesische pact is beginnen te werken, „voorspelt veel goeds voor de toekomst", aldus bericht Daniël Schorr uit Den Haag in de „Christian Science Monitor". Een week na de souvereiniteit te hebben overgedragen heeft Nederland reeds de houding van een deelgenoot aangenomen. Schorr haalt de kwesties aan van de erkenning van Israël en van het communistisch regiem in China als voorbeelden van het overleg op het gebied van Buitenlandse Zaken, hetwelk reeds heeft plaats gehad. Terwijl de eerste minister conferentie van de Nederlands - Indonesische Unie niet vóór Maart zal plaats vinden, begint reeds de geest van de Unie te groeien bij het hoofd bieden aan de problemen, naar mate deze zich voordoen. Zoals de Engelsen in hun betrekkingen met het Gemenebest zijn de Nederlanders begonnen hun deelgenootschap in de Unie in overeenstemming te brengen met hun andere verplichtingen, zoals de Westerse Unie, het Atlantisch Pact en de Raad van Europa. Belangrijk is de „snelheid, waarmee de Nederlandse functionarissen hun psychologische houding aan passen" aan de logische gevolgen van de Indonesische souvereiniteit. Bij de kwestie van de erkenning van Israël heeft Nederland met Indonesië overleg gepleegd na door België op de hoogte te zijn gebracht van diens voornemen Israël te erkennen. Indonesië had geen bezwaar, dat de Nederlanders Israël erkenden, ofschoon de regering van Djakarta met het oog op haar overwegende Moslem-bevolking er de voorkeur aan gaf de erkenning voorshands op te schorten. Ten aanzien van het Chinese vraagstuk herinnert Schorr eraan, dat er totdusver een solied communistisch front tegenover de nieuwe Indonesische staat is. Niettemin is het communistische Peiping er blijkbaar zeer in geinteresseerd door zoveel staten als mogelijk is te worden erkend. Op deze manier wordt misschien in een middel voorzien om de communistische staten weg te drukken van hun vijandigheid tegenover Djakarta. Ofschoon Nederland geneigd was van het voorbeeld van Engeland van een vroege erkenning van het communistisch China te volgen, is zij van plan na overleg te hebben gepleegd met Indonesië (dat Peiping zal erkennen voor dit laatste Indonesië erkent) de erkenning vooralsnog op te schorten „als een middel op actieve steun te geven" aan zijn Unie-partner.

Gouvernement van de Nederlandse Antillen

UITGIFTE

3% OBLIGATIELENING GROOT f. 4.500.000.—

De inschrijving op bovenstaande lening, verdeeld in 4500 obligaties van nominaal f. 1000.— zal worden opengesteld van **16 Januari tot en met 20 Januari e.k. 4 uur n.m.**

De koers van uitgifte is 100.2.

Prospecti en inschrijvingsbiljetten vanaf 12 Januari verkrijgbaar:

Op Curaçao: ten kantore van de Administrateur van Financiën, Pietermaaiweg no. 4.

Op Aruba: ten Gezaghebberskantore en Postkantore te St. Nicolaas.

Op Bonaire: ten Gezaghebberskantore.

Op St. Maarten, Saba en St. Eustatius: ten Gezaghebberskantore.

De Administrateur van Financiën,
HOOGEVEEN.

Wereld nieuws

BEGEERTE.

In het Engelse Lagerhuis heeft een spreker durven opmerken, dat de communisten er een tactiek van maken, de plattelandsjeugd te demoraliseren. Dit nam de communistische afgevaardigde Wallacher niet en hij riep uit: „Zorgen jullie er maar voor, dat de Britse jeugd niet gaat kijken naar het toneelstuk „Begeerte of zo iets". De man doelde op het stuk „Tram lijn begeerte" van Tennessee Williams, welk stuk door Lady Ravensdale hevig is aangevallen wegens zijn door haar veroordeelde strekking. De communistische spreker was ook hier wel ter zake kundig.

HET VATICAAN EN DE UNDA.

Het Vaticaan benoemde Mgr. François Charriere, Bisschop van Lausanne, Génève en Fribourg tot als assistent in Kerkelijke zaken bij de Unda (het intern Kath. Radio Organisatie). In feite komt deze benoeming hierop neer dat Mgr. Charriere de tussenpersoon is geworden tussen het Vaticaan en de Unda, zodat Hij in de toekomst de directieven en alle verdere wensen van het Vaticaan zal doorgeven.